

TREATMENT

A film címe: Trianon – a meghurcolt, elárult nemzet

Rendező: Magyar Ferenc

Előzmények: Az ősi magyar nemzet többször katonai erővel vonult be erre a területre – a Kárpát-medencébe, és távolabbi vidékekre is, Csak a 895-ös bevonulás után foglalja el véglegesen, államalapítási célból a térséget. Ezt az időszakot nevezzük honfoglalásnak. A Kárpát-medence - kisebb eltérésekkel - több, mint 1000 évig a magyar nemzet területi otthona az itt élő kisebbségekkel együtt. De nem csak területi otthona, hanem a keresztény Európa védőbástyája is. A magyar nemzet sok-sok Európa hódító támadást vert vissza, úgy, hogy a mögöttük lévő nemzetek (franciák, hollandok, angolok, olaszok...) ebből mit sem éreztek. Tatárjárás (XIII sz.), török hódítás (XVI-XVII sz.) . A török hódítás alatt a magyar anyanyelvű lakosság 4 millióról 2 millióra csökkent, ugyanakkor Nyugat-Európa lakossága a duplájára nőtt.

Az ország történetének 1848 előtti idejében gyakran voltak belső és külső háborúk, politikai és vallási jellegű mozgalmak, de egyetlen komoly nézeteltérés sem volt az ország nemzetiségei között. Tisztán egy nemzetiségű lakosság ma már a Föld egyetlen országában sem található.

A befogadott nemzetiségek nem kaptak kevesebb jogokat a megélhetéshez, mint a magyarság. A folyamatosan beszivárgó (horvátok és szlovákok kivételével) kisebbség túlnyomó része azért hagyta el anyaföldjét és telepedett le Magyarországon, mert itt sokkal jobb feltételeket kapott, mint hazájában. Északon a rutének, Erdélyben az oláhok, délen a szerbek, akik a török elől menekültek a Balkánról. Az itt élők bátran tervezhették a jövőjüket. A legékeesebb példája ennek, hogy a 13 aradi vértanú közül 3 volt tiszta magyar és 3-an még magyarul sem tudtak, mégis ezért a soknemzetiségű országért harcoltak, áldozták életüket. Zrínyi Miklós mondta: „horvát vagyok, tehát magyar”. A szlovákok és a ruszinok például sok esetben vallották magukat magyarnak, annak ellenére, hogy nem voltak faji rokonságban a magyarokkal. Leszögezhetjük, hogy kisebbségi elnyomásnak még csírája sem volt tapasztalható az országban.

Itt kell megemlíteni a Habsburgok tudatos betelepítési intézkedéseit, elmagyartalanítási törekvéseit is. A Bánság közvetlenül Bécs fennhatósága alatt volt 1718 és 1779 között. A Bánság a XV. sz.-ban még tisztán magyarlakta terület volt. A Habsburgok a XVIII. sz.-ban kb. 400.000 szerbet, 1.200.000 németet és 1.500.000 románt telepítettek be Magyarországra, így a magyarság a török

hódoltság előtti 80%-os aránya 40 %-ra esett. Az erdélyi román lakosság száma megnégyszereződött az ország területén.

„Magyarok!

Az Ausztriával való egyesüléstek volt a Ti szerencsétlenségteknek legfőbb oka. Ausztriáért folyt véretek messze országokban, legbecsesebb javaitok szüntelenül miatta feláldozva, pedig a Ti országotok tette (a Habsburgok birodalmának) legszebb részét és mégis úgy néztek Titeket, mint valamely meghódoltatott tartományt...” - Napóleon.

Hasonló gondolatokat fogalmazott meg Kossuth Lajos is:

Ötvennégy éven át (1790-től 1844-ig) kellett küzdenünk csak a magyar nyelv birtokáért a Habsburgok ellen.

Az ónodi országgyűlés 1707. június 20.-án, II. Rákóczi Ferenc fejedelem vezérlete alatt, a következő határozatot hozta:

“Miután az osztrák-ház királyi hatalmával visszaélve ... erőhatalommal törekedett a nemes magyar nemzet romlására, s magát nem akképpen, mint királyhoz illik, hanem az ország nyilvános ellenségeként viselte...szabad nemzetünket zsarnoki szolgaságba süllyesztette, megigázott gyanánt elnyomta, hazánk törvényeit, szabadságát eltiporta... magunkat az osztrák ház alól szabadoknak, a trónt üresnek nyilvánítjuk...”

Az I. világháború előtt Erdélyben több román iskola működött, mint Romániában. Ezeket az iskolákat a magyar állam támogatta és a magyart csak második nyelvként tanították. Magyarországon minden szlovák falunak saját iskolája volt. Elgondolkodtató, hogy pl. a mai francia iskolákban ez elképzelhetetlen. Még második helyen sem tanítják a baszk, flamand, v. breton nyelvet.

Magyarország első királya Szent István hagyományának szellemében, nem hagyta tudatlanságban betelepült nemzetségeit, hanem 1000 éves történelme folyamán igyekezett szabad fejlődésüket és boldogulásukat biztosítani.

Theodore Roosevelttel amerikai elnök a következőket mondta a magyar parlamentben, 1910. április 18-án:

“Magyarország történelmében számtalan olyan tanítás van számunkra és minden más nemzetek számára, amelyeket érdemes megtanulnunk. Az egész civilizált világ adója Magyarországnak múltjáért. Amikor Amerika még Európa méhében volt, Magyarország volt az a tényező, amely meggátolta a barbarizmus terjedését, és amely a civilizált világ biztonságát őrizte. Az önök őseiért az érdem, hogy

azokat a támadásokat visszaverték, amelyeket a nyugati kultúra ellen intéztek a barbarizmus világából, mert az önök őseinek teste állította meg a barbarizmus előtörését. Washington népe... ma is csodálattal adózik az önök nagy, bátor, nemes királyai, Erdélyben, a Duna jobb partján és bal partján küzdött dicső harcosai és ama számos győzelmes csata iránt, amelyeket ők megvíváltak. Nincs dicsőbb történelem, mint a magyar nemzet története. Én ismerem ezt a történelmet, és nem tartanám magam művelt embernek, ha nem ismerném... A morális politika küzdelmei minden országban azonosak: küzdelem a szabadságért, a szabadelvűségért és egyszersmind az erkölcsiségért, végül pedig küzdelme a vallásért és annak szabadságáért, amely egy erkölcsös országnak minden alapját teszi. Mindezek az eszmék, amelyekért én az Egyesült Államokban küzdöttem, szimbolizálva voltak nem csak az Egyesült Államokban, hanem Magyarországon is.” majd másnap bábolnai beszédében hangzottak el a következő mondatok: „A legélénkebb hálával leszek önök iránt, s ameddig csak élek, mindig ápolni fogom ezeket az emlékeket, és minden alkalommal mindenképpen szószólója leszek a magyarságnak, mert tudom, hogy legjobban akkor dicsérem a magyarokat, amikor a valóságnak megfelelően írom le jellemüket. Rajta leszek, hogy a magyarságnak mindenütt kijusson az a nagy tisztelet és becsülés, amelyet ez a nemzet megérdemel.”

Miután visszatért az Egyesült Államokba a következőket írja a magyarokról: “Magyarország meglepett... Népével valóban jobban rokonszenveztem, mint a kontinens többi, nagyobb nemzetivel...Életszemléletük hasonlított az enyémre, és a nagy szociális és gazdasági kérdésekkel szemben tanúsított magatartásuk közelebb áll hozzám, mint amerikai barátaimé.”

Ha valóban elnyomta volna a magyar kormányzás a nemzetiségeket, akkor ma nem lennének trianoni határok. A nemzetiségek elnyomása a régi Magyarországon tehát nem felel meg a valóságnak.

Filmünk későbbi részében utalni fogunk a trianoni „béke” haszonélvezőinek kisebbségi politikájára, hivatalos adatokkal.

A szarajevói merénylet, az I. világháború kitörése: Azzal – talán – mindenki tisztában van, úgy tanulta, hogy az I. világháború közvetlen kitörése 1914. június 28.-ai eseményhez köthető - a szarajevói merénylethez. Merénylet áldozata lesz az osztrák trónörökös Ferenc Ferdinánd és felesége Chotek Zsófia. A (Habsburg) Ferenc Ferdinánd soha nem szimpatizált a magyarokkal, azokat nyilvánosan szidja...

Ha tárgyilagosan vesszük, ez két ország diplomáciai konfliktusává kell, hogy váljék, nem kell semmi esetre, hogy világháborúvá duzzadjon, még ha a meggyilkolt személy maga az Osztrák – Magyar Monarchia trónörököse.

Trianonban Magyarországot, mint főbűnöst azzal vádolják, hogy Ő robbantotta ki az I. világháborút és ezért is büntetni kell (1921. XXXIII tv. : 1914. évi július hó 28-án Szerbiához intézett hadüzenetével és az Ausztria-Magyarországgal szövetséges Németországnak ellenségeskedéseivel kezdődött).

Ezt cáfoljuk:

- egy hónapig ment az egyeztetés Szerbia és az Osztrák-Magyar Monarchia (továbbiakban: OMM) között. Az 5 pontos, tisztességes ultimátumot a szerbek elutasították

- júl. 23.(kik a bűnösök? Szerbia, vagy az OMM?)

- még el se küldtük a hadüzenetet (júl. 28.) és az orosz minisztertanács elrendeli (júl. 25-én) négy katonai körzet mozgósítását : Odessza, Kijev, Moszkva, Kazán. Ugyanakkor a balti- és a fekete-tengeri flottát is. Ez a teljes orosz haderő háromnegyede! Miért? A filmben megválaszoljuk!

- a bécsi Ball platz-on volt az OMM külügyminisztériuma. Itt beszélte át egy bizottság, hogy mi legyen a szerb terrorcselekmény következménye, diplomáciai lépései. A bizottságban egyetlen magyar volt Tisza István miniszterelnök (4 osztrák: Brechtold, Conrad, Kailer, Strügkh, és két szláv: Bilinsky és Krobantin). A bizottság tagjai már első lépésben is a katonai beavatkozást akarták. Az egyetlen, aki a diplomáciai megoldásra törekedett az Tisza István volt. Vétőjogával nem tudtak mit kezdeni, ezért is húzódott az ügy egy hónapig. Részletek a filmben! Itt is feltesszük a kérdést: Magyarország mennyire erőltette a háborút? Mennyire jogos, hogy miattunk robbant ki az I. világháború?

- Nemzetközi példákat sorolunk fel, hogy más nemzetek hogyan cselekedtek hasonló helyzetekben (Oroszország, Lengyelországban a XIX században, Anglia Egyiptomban és Indiában, a franciák Algírban, Marokkóban és Szíriában, az USA Kubában és Mexikóban...)

- Mit tennének az angolok, ha a walesi herceget hasonló körülmények között meggyilkolták volna?

- Mit tett volna az USA, ha 1901. júl. 04-én, mexikói származású amerikaiak meggyilkolják Rooseveltet és feleségét a texasi El Pasóban, majd a gyilkosokról megállapítják, hogy egy hírhedt mexikói titkos társaság tagjai, amelyek összeesküvést szőnek az USA ellen. És

ezek után a mexikói lapok, mint nemes és dicséretes, hazafias tettnek állítják be a merényletet?

Az I. világháború: A háború 4 évig tartott. Mindkét oldal országai gazdasági, emberi és mentális végkimerülést éltek meg. A frontvonalak igazán nem mozdultak, csak az emberáldozatok nőttek. Magyarország és Németország területére nem lép egyetlen egy ellenséges katona. Ennek ellenére Magyarország soha nem gondolt hódításokra, csak az 1000 éves nemzeti határait, érdekeiket védte. A magyar nép hűen harcolt szövetségesei oldalán, anélkül, hogy bármely néppel szemben gyűlöletet érzett volna. A nemzetiségek – az oroszok és a szövetséges dezertálásra szólító felhívási ellenére – szinte mindenki becsülettel harcolt Magyarország oldalán. Az 1915-ös gorlicei győzelem és Szerbia elfoglalása után Magyarország befejezettnek tekintette a háborút (kérte is a „status quo ante”-t; korábbi helyzetnek megfelelő állapot), ezek után csupán védelemre szorítkozott.

A világon egyetlen nagyhatalom van, mely nem szenved a háborútól és gazdaságilag addig is erősödik, az ez USA. Azt tudni kell, hogy az amerikai lakosság irtózik attól, hogy fiait háborúba küldje, nem akarja, hogy USA beszálljon az európai háborúba... nincs is közük hozzá. Ezt tudja is az akkori milliárdosok által kisebbségi szavazattal beemelt demokrata elnök Thomas Woodrow Wilson is, aki mellel még történész is. „Az Egyesült Államok törvényei mindannyiunk számára kötelezővé teszi, hogy a jelenlegi ellenségeskedés ideje alatt részrehajlás nélkül semlegesek legyünk.” 1912-ben – a világbankár - Paul Wartburg bemutatta Wilson-nak Edward Mandell House "ezredest", közölve vele, hogy House ezredes lesz az ő szóvivője. Számos tekintélyes történész House ezredest - Wilson elnök szabadkőműves mentorát és szóvivőjét - tekinti az Egyesült Államok valódi elnökének a teljes Wilson korszak ideje alatt. Már egy év elnökség után Karácsonykor átverekszik az amerikai törvényhozáson a FED-et – az amerikai dollár nyomtatására kialakított céget, mely a mai napig is ellenőrizetlenül végzi tevékenységét a világ felett.

House ezredes folyamatosan ott van Wilson mellett és ellátja tanácsokkal, Trianonban is, de Ő maga soha nem lép a kamerák elé.

1916 újra a választás éve. Wilson béke és háborúellenes programmal indul a választáson és ezúttal is kisebbségi szavazattal, de megnyeri a választást. Majd öt hónap múlva 1917. április 2-án hadat üzen Németországnak, majd fél évvel később Ausztria –Magyarországnak (december 4-én).

Az OMM hadüzenet szövegéből: „semmilyen módon nem kívánjuk az osztrák-

magyar birodalmat megkárosítani vagy átalakítani...” 1918 elejéig Wilson elnök és az Antant még nem tett említést Ausztria-Magyarország felosztásáról.

Wilson megalkotta a híres 14 pontját, - az igazságos béke illúzióját (örök béke, boldogság, szabadság, igazság, jog, demokrácia...) - melynek 10. pontja szólt rólunk:

„Ausztria-Magyarország népei részére, melyeknek helyét a nemzetek között oltalmazva és biztosítva kívánjuk látni – meg kell adni az autonóm fejlődés leghatékonyabb lehetőségét.”

Tehát lényegében fenntartja a monarchiát, nem kívánja területileg szétszabdalni. A 14 pont csupán a nemzetiségek önkormányzatát említette és ez nem jár semmiféle határmódosítással sehol a világon. Aztán októberben – miután megkezdődött az USA partraszállása és hatályon kívül helyezik a 14 pontot, vagyis újra írják a pontokat, köztük a 10-est is – Wilsonék azt mondják „magyarozással látják el a pontokat”, ami már nyílt állásfoglalás lesz Magyarország feldarabolása felé. Filmünkben ezt is részletezni fogjuk!

A háború nem kapitulációval ér véget, hanem fegyverszüneti egyezményekkel. Négy év után idegen földről visszavonulnak katonáink a régi határokig, úgy ahogy azt már 1915-ben szerettük volna. A tárgyalásokon mégis úgy bántak a magyarokkal, mintha egy legyőzött, megvert országgal tárgyalnának.

Ez a fegyverszüneti egyezmény az 1918. november 3-án megkötött páduai (Padova), vagy Diaz-féle fegyverszüneti szerződés volt. Ez az I. világháború befejező aktusa volt, ez vetett véget az ellenségeskedésnek Ausztria-Magyarország valamennyi frontrészén. A mai napig senki nem tudja, hogy Károlyi Mihálynak és kíséretének miért kellett Belgrádba utaznia 12 nappal később (és szinte titokban tartani a páduai fegyverszünetet) újabb katonai egyezményt megkötni, ami ránk nézve már súlyos hátránnyal érintette hazánkat. Ez és a teljes magyar hadsereg leszerelése teljesen nyilvánvalóvá teszi, hogy a Károlyiék szándékosan kiszolgáltatják az országot az idegen érdekeknek (vagy elmeháborodottak, vagy hazaárulók), a későbbi Horthy kormányzó kormánya hazaárulóknak nevezte Károlyit, aki 80 évesen a francia Riviérán hunyt el. A másik Linder Béla hadügyminiszter, aki 9 napos(!) minisztersége idején adta ki híres kiáltványát: „Nem kell többé hadsereg, nem akarok több katonát látni!”, teszi ezt akkor, amikor a távoli frontokról hazaérkező katonák szervezeten készülnek az ország határainak fegyveres védelmére. Néhány magyar tábornok megtagadja a Linder-

féle fegyverletételt. A magyar Tanácsköztársaságnak nevezett Magyar-Szovjet köztársasága 133 napig uralkodott. – részletek a filmben!

1919 januárjában amerikai bizottság jön Magyarországra, ez a Coolidge-misszió (Acrhibald C. Coolidge a Harvard Egyetem professzora). Az első jelentésben kifejti: A magyarok teljes bizalmukat Wilson elnök 14 pontjára alapozzák. A második jelentésben: megindító az amerikaiakba és különösen Wilson elnökbe vetett hitük. Sok plakátot látni az utcán Wilson arcképével és a felirattal „Wilsontól csak wilsoni békét”.

Nem sokkal később a román csapatok április 16-án átlépték a Tisza vonalát és néhány nap alatt Budapest közelébe értek, az új cseh csapatok Miskolc ellen indultak. Magyarország már egyértelmű tudatában van annak, hogy rászedte Wilson és az Antant. Kun Bélának megpróbálnak egy szedett-vedett hadsereget verbuválni. A katonai tanácsokat eltörölték, a rendfokozatokat visszaállították, a régi parancsnokokat visszahívták, bevezették a hadkötelezettséget... Az új hadsereg 200.000 főt számlált. A háromszoros túlerőben lévő ellenséggel kellett szembenézni, de megállították a románokat, és a cseh hadsereget is 150 km-re kergették északra. Óriási káosz volt jellemző az országra, azonban a magyar hadsereg újra érezni kezdte nagyságát. Ekkor az Antant a csapatok kivonása fejében megígérte Kun Bélának, hogy megszünteti a környező országok ellenségeskedését. Kun Béla 1919. június végére kiűrtette Szlovákiát. Ezzel megfosztotta a magyar hadsereget a győzelem gyümölcsétől és teljes mértékben demoralizálta a katonákat. Kun Béla „népköztársasága” 1919. augusztus 1-én megbukott. Ezek után a románok óriási fosztogatásba kezdtek az országban.

Azt azért le kell szögezni, hogy bármilyen tárgyalást folytat is valaki valakivel szemben, ott mindkét fél meghallgatásra kell, hogy kerüljön. Amennyiben ez nem valósul meg, úgy nem születethet érdemi döntés.

Magyarország a béketárgyalásokból - gyakorlatilag - ki lett hagyva, pedig az ország minden tekintetben becsülettel próbálta intézni ügyeit a háború előtt, alatt és utána is.

Az Antant Legfelsőbb Tanácsa csak 1919. december 1-én szólította fel a magyar kormányt, hogy küldje el meghatalmazottait Neully-be a békekötésre. A magyar delegáció jan. 7-én érkezik Neully-be, ahol fogolyként fogadták a Madrid-palotában, rendőrségi őrizetben tartották, kijárási tilalmat rendelve el számukra. Szinte leprásként kezelték őket: elkülönítve, a magukkal hozott okiratokat és statisztikai adatokat figyelmen kívül hagyva, a vita jogát teljesen megtagadva

tőlük. Magyarországot tehát eleve bűnbaknak és áldozatnak szánták Trianonban. Miért? A nagy békebírák nem ismerték azon nemzetek néprajzának, földrajzának és történelmének alapelemeit, melyeknek sorsát rendezni kellett. Erre jó példa Wilson, aki folyamatosan eltévesztette a szlovák és szlovén nemzetet, minden megnyilvánulásában tudatlansága tükröződött (részletek a filmben).

Lloyd George semmivel sem volt tájékozottabb és az is köztudomású volt, hogy Clemenceau elképesztően tudatlanságról tett tanúbizonyságot. Így Trianon a szabad rablás vásártere lett I. C. Brătianu-nak, Edvard Benesnek és Masaryknak. A meghallgatások a Tizek - és Négyek tanácsa előtt zajlottak (Magyarországot nem hívták meg?) Benes, Masaryk és Brătianu szinte úgy hazudik, mint a vízfolyás -részletek a filmben!

1919. január 9-én a londoni Times-ban – az amerikai döntést megelőző napon – Masaryk interjút ad és ebben már Pozsony elcsatolásáról, mint tényről beszél. A nyugati sajtó teljesen e mellé a politika mellé áll. Az események teljes elferdítését (hála Seton-Watson Benes és Masaryk bértollnokainak) olvashatják az antant országokban, mert saját pénzből sajtóirodákat állítottak fel és sajtótájékoztatón keresztül alakították a nyugati véleményt, uszítottak a magyarság ellen. Voltak ugyan olyan írások is melyek teljesen mellettünk álltak pl.: Times magazin 1919. november-decemberi száma, majd Times 1920. január 24 írta: A brit állampolgárokat Magyarországon nem internálták, el kell ismernünk, inkább barátként kezelték, mint ellenségként.

Benes és Masaryk összehangolt felforgató tevékenységéről külön ki fogunk térni a filmben. Interjúkat adtak, előadásokat egyetemeken,... mind a hazugságok terjesztésére voltak tökéletesen alkalmasak. Masaryk és Benes tevékenységét végül siker koronázta.

A rongyos gárdát (bosnyák és albán önkéntesekből álló csapat, mely visszaverte az osztrák csendőrséget, foglyul ejtették a burgenlandi kormányzót...) és a Lajtabánsági népszavazást is meg kell említeni, mert a német anyanyelvűek is Magyarország mellett szavaztak (Burgenland).

Horthy Miklós 1920. márc. 1-től a Magyar Királyság kormányzója. Kezdetben az antant bábja. Taktikai lépései soha nem találnak célba Trianonnal kapcsolatban. Később eltökélt a határrevízióért, de gyengék az intézkedései (a bécsi döntések kapcsán is).

A magyar közvéleményt sokkolták a trianoni békeszerződésben megszabott feltételek. Már jún. 2-től folyamatosan folytak a tüntetések az egész ország területén. Június 4-én az iskolák, szórakozóhelyek, nyilvános helyek zárva maradtak. A lapok gyászjelentésekkel voltak tele Trianonnal kapcsolatban.

1920. június 4-én írták alá a békeszerződést a Trianoni Nagypalotában. Két súlytalan politikust küld a magyar kormány: Benárd Ágostont (tiltakozásul állva írja alá) és Drasche-Lázár Alfrédot.

A trianoni „békeszerződést” a magyar állam törvénybe iktatta (1921. évi XLVIII tv.), ami jogi szempontból egy beismerés. Alapjában véve másról sem szól, mint a jóvátételről és azok technikai lebonyolításáról. Ez Magyarország teljes vertikumát átöleli, gazdaságilag tökéletesen térdre kényszeríti. A Nagy-Magyarország kétharmadának, a rajta lévő infrastruktúrának, lakóépületeknek, középületeknek, mindenféle építményeknek, bányáknak, gyári gépeknek, vonatoknak, hajóknak, muzeális értékeknek, stb., elherdálása. Emellett 3,5 millió magyar ember szándékos elcsatolása az anyaországtól.

Trianon egy adminisztratív intézkedés, ami effektíve gyűlölködést eredményezett minden elcsatolt területen a mai napig. A trianoni döntéssel a kárpát-medencei népek szétszakításával, az újonnan létrehozott államokban még nagyobb etnikai tűzfészkeket és elégedetlenséget hoztak létre.

Ludwig Kaas tréves-i érsek híres mondása: Hitler nem Branauban, hanem Versaillesben született. Kaas szerint egy meg nem engedett népszavazás felér egy tényleges népszavazással.

Andrej Hlinka páter, a legnagyobb szlovák párt, a Szlovák

Néppárt vezetője 1925. június 4-én a következőket mondta: “Mindannyiunk lelkében lobogjon a magyar haza emléke, mert ezer esztendő magyar uralom alatt nem szenvedtünk annyit, mint a cseh uralom hat éve alatt.”

André Tardieu, háromszoros francia miniszterelnök, a La

paix című könyvében: „Azért nem lehetett a magyaroktól elszakított Felvidéken népszavazást tartani, mert akkor nem jött volna létre Csehszlovákia a lakosság ellenszavazata következtében”

Lord Viscount Rothermere, a Daily Mail kiadója és szerkesztője, 1927. június 21-i számában megjelent (Magyarország helye a nap alatt – Hungary's Place in the Sun) című cikkében a következőket írta: „Két fiam esett el a háborúban. Nemes eszmékért áldozták az életüket és nem azért, hogy e dicső nemzettel ilyen

igazságtalanul elbánjanak. Addig nem lesz nyugalom Európában, amíg revízió alá nem veszik a galád és ostoba trianoni szerződést.”

Francesco Nitti, olasz miniszterelnök, 1924. szeptemberében: „Trianonban egy országot sem tettek tönkre gonoszabbul, mint Magyarországot. De ezt az országot lélekben erős emberek lakják, akik nem nyugszanak bele hazájuk rombolásába. Magyarország megcsönkítése annyira becstelen, hogy senki nem vállalja érte a felelősséget. Mindenki úgy tesz, mintha nem tudna róla, mindenki szemérmesen hallgat. A népek önrendelkezési jogára való hivatkozás csak hazug formula... a leggonoszabb módon visszaéltek a győzelemmel... Nincsen olyan francia, angol vagy olasz, aki elfogadná hazája számára azokat a feltételeket, amelyeket Magyarországra kényszerítettek..”

Artur Neville Chamberlain, angol miniszterelnök:

„A trianoni szerződés eredménye Európában nem béke, hanem az új háborútól való félelem.”

Stanley Baldwin, angol miniszterelnök:

„Európa békéje a trianoni békeszerződés napján szűnt meg.”

Lloyd George, angol miniszterelnök, 1929. október 7-én mondott beszédében:

„Az egész dokumentáció, melyet szövetségeseink a béketárgyaláson rendelkezésünkre bocsátottak, csaló és hazug volt.”

Tomás Garrigue Masaryk, Csehszlovákia első elnöke:

„Választanunk kellett Csehszlovákia megteremtése vagy a népszavazás között.”

Eme Trianon filmet eredeti dokumentumok, fotók, (néma)filmek, az eredeti helyszínek bejárásával, a környező országok magyar embereinek megkérdezésével is teljessé kívánjuk tenni.